

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА
СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТЕРИТОРІЇ

Одного серця і одного розуму

Найсердечніші вітання святим Східноєвропейській території! Коли ми зі Сьюзен подорожували багатьма країнами території, відвідуючи філії, округи та коли, ми були глибоко зворушені відданістю й вірою наших членів Церкви. Ми впевнені, що Господнє царство у вибраних землях Східної Європи й далі буде процвітати завдяки милості нашого Небесного Батька.

Я палко молюся про те, щоб ми як народ могли завжди бути одного серця і одного розуму, аби ми могли пам'ятати, що вічні істини й завіти, якими ми насолоджуємося, єднають нас більше за будь-що, що нас роз'єднує. Наш Небесний Батько бажає, щоб ми жили в радості й мирі разом, щоб в наших філіях ми завжди любили й прощали одне одного. Христос сказав: "По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою" (Іван 13:35).

Любов зближує й об'єдує. В одкровенні пророку Джозефу Сміту Господь сказав про важливість єдності в Церкві: "Я кажу вам, будьте

єдиними, а якщо ви не єдині, ви не Мої" (УЗ 38:27). І в книзі Мойсея ми читаємо, що самою суттю спільноти Сіону є єдність: "І Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були одного серця і одного розуму, і перебували в праведності..." (Мойсей 7:18).

Якщо нам слід бути об'єднаними й залишатися ними, то ми повинні прощати одне одного. У могутньому одкровенні Господь навчає цьому дуже прямими словами: "Мої учні у дні давнини шукали приводу бути один проти одного і не прощали один одного у своїх серцях; і за це зло вони бідували і суворо каралися. Отже, Я кажу вам, ви повинні прощати один одного; бо той, хто не прощає своєму братові його провини, стоїть засудженим перед Господом; бо на ньому залишається більший гріх. Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей" (УЗ 64:8–10).

Після сім'ї філія є основною базовою соціальною одиницею Церкви, місцем, де ми можемо насолоджуватися товаришуванням, яке йде від Святого Духа. У наших філіях, як і в наших домах, нам слід говорити лагідним голосом, виявляти милосердя і доброту в усьому, що ми робимо, і швидко прощати одне одному усвідомлені помилки. Обговорюючи вчення Церкви у Товаристві допомоги, кворумі священства чи класі Недільної школи, ми повинні говорити смиренно й спокійно,

Старійшина Брюс Д.
Портер, президент
Східноєвропейської
території

пам'ятаючи, що Писання і вчення Господнього царства є священними. Ми не повинні ставитися до них як до тем для дискусій, як ми ставимося до будь-якої світської теми у навчальному закладі.

Мене вражає той факт, що коли Ісус відвідував нефійців в Америці, то першою порадою, яку Він дав, навчивши їх способу хрищення, була така: "І не буде також суперечань між вами стосовно питань Мого вчення, як було досі. Бо істинно, істинно Я кажу вам, той, в кому є дух суперечок, не від Мене..." (3 Нефій 11:28–29).

У чудовому уривку з Писань Алма старший навчає цим самим принципам людей, яких охрестив у водах Мормона: "І він наказав їм, що не повинно бути ніяких суперечок між ними, але що вони повинні дивитися вперед одними очима, маючи одну віру і одне хрищення, скріпивши свої серця у єдності і в любові один до одного" (Мосія 18:21).

Дехто з членів Церкви, які мали віру, перестали ходити до церкви через те, що були ображені різкими словами або суперечками на зборах в наших філіях. Можливо, ніхто й не думав їх образити. Але давайте вибачимося, навіть якщо у нас і наміру не було сказати щось особисте чи образливе для когось. Давайте запросимо всіх, хто образився, повернутися назад, і коли хтось повертається, давайте ставитися до цих людей, як батько до блудного сина: з прощенням, добротою і любов'ю.

Не завжди легко прощати. Не завжди легко любити інших так щиро й чисто, як любив Ісус. Однак, якщо ми наслідуємо Його приклад і молимося Богу, щоб Він допоміг

нам мати серце, яке прощає, Він благословить нас здатністю прощати й щиро любити одне одного завжди. Роблячи так, ми станемо учнями Ісуса Христа у слові і в ділі. ■

МІСЦЕВІ НОВИНИ

Церква і науковий світ: семінар релігієзнавців

Комітет із зв'язків з громадськістю Київського Українського колу

28 березня 2015 року відбувся науковий семінар під назвою: “Релігії сучасності: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. Це вже другий подібний семінар, який проводиться кафедрою культурології Інституту філософської освіти і науки Національного педагогічного університету ім. Драгоманова, Молодіжною асоціацією релігієзнавців при підтримці Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Перший семінар проводився у 2013 році.

У семінарі брали участь провідні релігієзнавці України, Росії та Білорусі.

Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів представляли Олена Нечипорова, к.ф.н., директор відділу зі зв'язків з громадськістю у Східно-європейській території ЦІХСОД,

Кирило Похилько, президент Київського Українського колу і директор комітету зі зв'язків з громадськістю ЦІХСОД в Україні, Катерина Сердюк, заступник директора комітету зі зв'язків з громадськістю в Україні.

Представлені науковцями доповіді висвітлювали різні аспекти віровчення ЦІХСОД, її місце та роль у сучасному суспільстві, а також аспекти вияву релігійності та наслідування евангельських принципів членами Церкви у повсякденному житті. Багато з доповідачів відзначали, що співпраця ЦІХСОД з науковим світом є визначальною ознакою, яка сприяє створенню позитивного іміджу Церкви в сучасному суспільстві.

Семінар проходив у атмосфері доброзичливості й толерантності. Доповіді викликали поживлене обговорення. Подібні заходи є корисними як для учених, так і для Церкви, оскільки висвітлюють певні проблеми і допомагають визначитися з напрямком подальшого розвитку Церкви в регіоні та сприяють розвитку співпраці Церкви з науковцями. ■

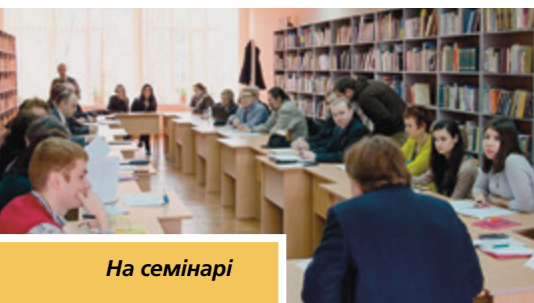
Любов і таланти об'єднують нас

За кількістю членів Церкви Івано-Франківська філія невелика. Однак протягом останніх двох місяців їхня кількість збільшилася завдяки братам і сестрам, які приїхали до Івано-Франківська з Донецька та інших міст Сходу України.

На початку весни Товариство допомоги Івано-Франківської філії проводило домашню академію, де сестра Вікторія Банцова поділилася своїм талантом декорування кухонних дощок з використанням техніки декупажу. Учасниці вибирали для себе візерунок, який їм був до вподоби, і далі з натхненням творили, щоб до кінця зустрічі встигнути завершити свій проект. Віра Сокіл розповіла, що жінки працювали весело, старанно, тому що кожна хотіла, щоб її дощечка сподобалася не лише їй, але й домашнім.

Олена Тимарцева зазначила, як важливо ділитися талантами, якими нас нагородив Господь: “Завдяки їм ми можемо багато чому навчити одна одну”.

“Це було цікаве заняття,— поділилася своїми враженнями Віра Луцик,—але мені також було приємно просто спілкуватися з сестрами. У грудні минулого року я разом з чоловіком приїхала з Донецька в Івано-Франківськ. Перші тижні перебування на новому місці були для мене нелегкими. Але коли я вперше прийшла у нову філію, всі мої переживання і хвилювання залишилися позаду. Щирість, любов і допомога братів і сестер принесли мені відчуття миру і спокою. Особливу

На семінарі

Коли ми розвиваємо наші таланти, це робить нас щасливими

підтримку я відчула під час заходу Товариства допомоги. Там я отримала ту духовну підтримку, яка була так мені потрібна. Я ближче познайомилася з сестрами і відчула дух єдності. Коли ми разом

молимося, спілкуємося, працюємо чи відпочиваємо—це зближує нас і робить сильнішими. І якщо станеться так, що за волею Господа я повернуся додому, то ця проста кухонна дошка завжди буде нагадувати мені про моїх прекрасних сестер з Івано-Франківська”.

Безперечно, ці милі кухонні дошки прикрасять помешкання сестер і будуть милувати око, але, що важливіше,—тепле почуття сестринства, зароджена або зміцнена під час цієї зустрічі дружба можуть ще довго зігрівати серця жінок, надихаючи їх, єднаючи і духовно зміцнюючи. ■

ГОЛОСИ МІСЦЕВИХ СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Круглий стіл: Поговоримо про сім'ю.

Усі ми мріяли про те, щоб наші сім'ї були міцними і щасливими. Ми прагнемо цього, просуваячись шляхом, вказаним нам Господом. Охрестившись у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, ми здобули істинні знання про наші нові можливості, підготовлені для нас нашим люблячим Небесним Батьком. Як ці знання працюють в сім'ях членів Церкви? На це та інші запитання на прохання редакції відділу Новин Східноєвропейської території відповідають Ігор Піддубний (єпископ

Борщагівського приходу м. Києва), Олександр Поляков (президент Севастопольської філії), Валентин Земляний (президент Запорізької філії), Костянтин Васильєв (президент Харківського округу) та Олександр Чебан (президент Донецького округу).

Редакція: Як євангелія і Церква допомагають вам зміцнювати ваші сім'ї?

І. П.: Ставши членами Церкви, ми здобули важливі знання про сім'ю, зокрема про те, що їй відведено центральне місце у плані Творця,

тобто все сотворіння не мало би сенсу, якби на Землі не існувало сім'ї. Саме в сім'ї людина має можливість найкращим чином виявляти своє справжє “я” і вдосконалюватися.

У нашій сім'ї четверо дітей. Кожен з них навчається в школі та має ще певні захоплення, тому в них у будні багато уроків і напружений розклад занять. Втім щопонеділка ми залишаємо всі свої справи, щоб провести наш домашній сімейний вечір. Все відбувається дуже просто—кожен з членів сім'ї по черзі відповідає за підготовку уроку, пригощення, вибір музики і якоїсь гри. Ми молимося, вивчаємо Писання, співаємо гімни, граємо та вечеряємо разом. Такий вечір

*Ігор
Піддубний*

*Валентин
Земляний*

*Олександр
Поляков*

триває близько двох годин. Саме ця проста традиція допомагає нашій сім'ї бути щасливими і зміцнює наші стосунки. Сподіваємося, що в майбутньому діти продовжать цю прекрасну традицію у своїх сім'ях.

В. З.: У важливому документі нашої Церкви "Сім'я: Проголошення світові", виданому Першим Президентством Церкви і Радою Дванадцятьох Апостолів, говориться, що "шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом". З нашого повсякденного життя нам відомо, що чоловік і дружина разом розвивають свої потенціали ефективніше, ніж якби вони робили це самотужки. Це дійсно так!

О. П.: У Церкві ми вивчаємо євангелію Ісуса Христа, і коли ми розбудовуємо наші сімейні стосунки, спираючись на його істинні принципи, це допомагає нам стати кращими подружжями, кращими батьками, кращими дітьми.

О. Ч.: Під час служіння на місії я часто чув від президента місії, що саме мій місіонерський досвід і навички спілкування допоможуть мені в сімейному житті. Я й уявити собі не міг, наскільки важливі знання про основи керування сім'єю я зможу тоді отримати.

К. В.: Як організація, Церква зміцнює сім'ї через різноманітні церковні програми і заходи, служіння

домашніх вчителів і візитних сестер, які словом і ділом навчають нас як зберігати сім'ю і мудро вирішувати проблеми, з якими стикаємося.

Вивчаючи Писання, ми дізналися про те, що Господь прагне зберегти наші сім'ї у вічності. Більше знання про це ми отримуємо у храмах. Якщо ми живемо гідно, то, відвідавши храм і пройшовши обряд запечатування сім'ї на вічність, ми можемо отримати це благословення. Воно дає нам велику радість і сили вже зараз, у нашому земному житті, допомагаючи витримати натиски темних сил, а в майбутньому, я вірю, подолати кайдани смерті.

Редакція: Сімейна історія допомагає нам відновлювати зв'язок з нашими померлими предками, поєднуючи покоління, а також сприяє зміцненню наших сімей. Як це відбувається у ваших сім'ях?

І. П.: На мій погляд, двома найбільшими бажаннями людини, яка переходить у потойбічний світ, є впевненість в особистому спасінні у прийдешньому світі та збереження пам'яті про себе у світі минулому. Збираючи інформацію про наших предків і виконуючи за них обряди в храмі, ми здійснюємо їхні найбільші бажання—допомагаємо їм повернутися до Бога і зберігаємо пам'ять про них.

Завдяки захопленню сімейною історією, я більше дізнався про своїх предків, яких ніколи не бачив, і полюбив їх. На церковному сайті сімейної історії у мене є особистий профіль, де зберігаються фотографії моїх родичів та історії з їхнього життя. Розповідаючи про когось з них, я відчуваю, що вони живі й радіють, що про них пам'ятають.

Коли я був маленьким, мої дідусь і бабуся по маминій лінії часто розповідали мені про Бога і радість праведних людей, які будуть жити з Ним. Мої дитячі спогади з кожним роком стають все яскравішими. У мене є відчуття, що саме їхні розповіді вплинули на мій майбутній світогляд і бажання жити праведно. За це я їм дуже вдячний.

Ми зібрали інформацію про багатьох наших предків. Наші діти регулярно відвідують храм і виконують за них храмові обряди хрищення і дарування Святого Духа. Ми знаємо, що зв'язок з минулими поколіннями утримує наших дітей на праведному шляху.

В. З.: Сімейна історія наводить нас до свого коріння, благословляє знаннями про те, яким був наш далекий-далекий предок. Служачи йому в храмі, я можу відчувати свій родовий і духовний зв'язок із ним. Це дуже сильно єднає покоління.

Олександр
Чебан

О. П.: Мій батько, не доживши до можливості приєднатися до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, отримав такий шанс завдяки сімейно-історичній і храмовій роботі. Я служив на місії у рідному місті батька і з дозволу президента місії зміг відновити його родовід до 8-го покоління. Хіба це не велике благословення для мене та моїх трьох дітей?!

О. Ч.: Сімейна історія допомагає нам ділитися євангелією з нашими ближніми.

К. В.: Вважаю, що однією з цілей існування цієї планети і нас на ній, є об'єднання людської сім'ї. Знання, отримані нами завдяки відновленню сімейної історії, дозволяють нам відчувати зв'язок з нашими близькими і дуже далекими родичами.

Редакція: **Духовне здоров'я наших сімей безпосередньо пов'язане з фізичним здоров'ям. Слово мудрості—одкровення від Господа, дане нам, щоб благословити нас і наші сім'ї. Як дотримання принципів здорового способу життя зміцнює ваші сім'ї?**

І. П.: Слово мудрості—це на-самперед наше піклування про дух, а вже потім про тіло. Кожен з нас може перевірити істинність Слова мудрості протягом доволі нетривалого часу. Моя дружина є для мене

Костянтин
Васильєв

гарним прикладом дотримання цього закону. Завершивши професійно займатися спортом, вона продовжує займатися аеробікою для підтримки спортивної форми. Вже протягом шести років вона тричі на тиждень робить це зі своїми подругами на подвір'ї нашого будинку (ми живемо в селі). Ми споживаємо саму просту їжу, але, як відомо, саме вона і є корисною. Ми помітили, що наші діти рідко хворіють, а якщо і хворіють, то доволі швидко одужують. Усі вони, окрім найменшої дитини, займаються спортом. Дивлячись на них, ми бачимо, як обіцяні Господом благословення приходять в наше життя завдяки старанності та ретельності в точному дотриманні Його заповідей.

О. П.: Я майже дотримувався Слова мудрості, коли ще не був членом Церкви. Я знаю, що для багатьох людей це важка заповідь. Втім Господь підготував шлях для її дотримання. Благословення, обіцяні нашим Небесним Батьком, варті того, щоб змінити свій спосіб життя. Здоров'я нерозривно пов'язане зі здобуттям щастя. Ми в сім'ї зробили свій вибір!

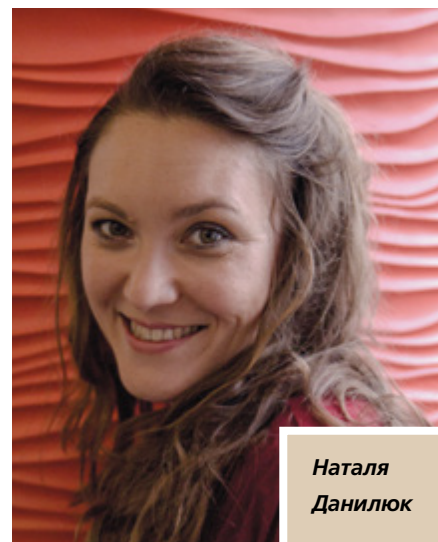
К. В.: Я радий, що мій син ніколи не побачить мене напідпитку. Дуже багато агресії і вчинків, про які люди згодом жалкують, стаються, коли вони вдаються до вживання

алкогольних напоїв. Я радий, що мій одяг і речі в моєму домі не пахнуть цигарками. Я радий, що молодь Церкви навчена уникати наркотиків. Якщо ми дотримуємося Слова мудрості, стежимо за своїм харчуванням, фізичною формою і режимом дня, не вживаємо чай, каву, алкогольні напої, наркотики і не палимо, це приносить великі благословення. У Писаннях сказано, що дотримання Слова мудрості приносить "мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби" (УЗ. 89:19). ■

Надія на Господа

Наталія Данилюк, Київський
Український кіл, Харківський приход

У книзі Мормона Мороній стверджує, що ми не можемо, не маючи надії, успадкувати місце, яке нам приготував Бог (див. Етер 12:32). Останнім часом я стала все більше помічати у своєму житті, що надія і лише вона "стає якорем для [моєї душі], який зробить [мене впевненою і непохитною]" (Етер 12:4).

Наталія
Данилюк

Іноді в житті ми опиняємося в ситуації, з якої, як нам здається, немає ніякого виходу. В такий момент рівень віри падає, і тоді, лише спираючись на надію, ми можемо виповзти з глибокої ями розчарувань, турбот і тривог.

На що ж ми сподіваємося? Відповідь може звучати по-різному. Я сподіваюсь, що Бог знає, як уникнути проблем, як вирішити їх. Він може підказати, що і як потрібно зробити. Я також сподіваюся на прощення, яке приходить завдяки тому, що Ісус викупив усіх, у тому числі й мене.

Ця надія допомагає мені стати на коліна, щоб помолитися і почати процес покаяння.

Іноді, коли робиш помилки, а потім усвідомлюєш, що ти зробив, приходять думки, що виправити нічого не можна і що Бог тебе вже не прийме. Але надія на Господа і Його Спокуту допомагають. Так відбувалося і в моєму житті, коли я припускалася і маленьких, і великих помилок. Усвідомлення цього принципу допомогло мені не залишити євангелію, і на цьому я будую своє подальше життя. ■

Смиренна людина безкорислива, вона не говорить зверхньо, відповідає скромно, не домагається свого, слухає доброзичливо. Той, у кого є смирення, розуміє, що, виявляючи віру, в нашому серці з Божою допомогою можуть відбутися важливі зміни. А після таких змін з'явиться бажання ставитися до ближніх з лагідністю. Проявляється скромність і в думках, і в мові, і в одязі, і в манерах поведінки. Думаю, що смирення повинно стати основою нашого життя. Прикладом для нас можуть стати президенти нашої Церкви і пророки. Найкращий приклад—це Ісус Христос. Його земне служіння—зразок смирення.

У цьому житті ми часто стикаємося з проблемами. Вони потрібні для нашого випробування. Долання труднощів радує нас, але важливо при цьому не зануритися в гординю, усвідомити, що ми обмежені у своїх можливостях, і лише допомога Бога привела нас до цієї радості.

Я намагаюся бути смиренным і відчуваю зміни у своєму житті. Звертаючись в молитві до Небесного Батька, я прошу Його про допомогу, а отримавши відповідь, приступаю до дій і бачу успішний результат. Потім я обов'язково дякую Йому, і в цей момент особливо виразно відчуваю, що Він живий. Раніше у мене було набагато менше смирення і я частіше зазнавав відчуття незадоволення. Тепер воно пішло. Зрозумівши, що всі ми рівні перед Богом, оскільки ми діти нашого Небесного Батька, я намагаюся ставитися до всіх спокійно, з любов'ю і повагою. З часом прийшло усвідомлення, що якщо я буду прагнути стати смиренною людиною, то зможу здолати всі тяготи на своєму життєвому шляху. ■

Смирення—коріння всіх чеснот

Петро Медик, Київський Український кіл, Печерський приход

Для того, щоб дерево зростало і приносило добрі плоди, у нього повинно бути міцне коріння, сильний стовбур і великі гілки. Серед цього переліку корінь—головний, тому що він постачає дереву все необхідне для його життя. Що може в нашому духовному житті бути таким коренем? Я думаю, це смирення, а всі наші чесноти є плодами, які ми отримуємо завдяки йому.

Смирення—це визнання свого взаємозв'язку зі щедрим і милосердним Господом. Це розуміння того, що ми маємо постійну потребу в Його підтримці, маємо бажання підкоритися Його волі, і це коли живемо праведно і в процесі очищення від гріхів. Проявляючи смирення, ми визнаємо, що наші таланти і здібності—дари від Бога, які допомагають нам зміцнюватися у вірі і служити ближнім.

Смирення—це не ознака слабкості, навпаки, воно показує нашу

духовну силу. Ми можемо бути одночасно смиреними і мужніми, сміливими, безстрашними, готовими прийти на допомогу ближнім, незалежно від їх ставлення до нас. Джерело цієї сили у вірі. Алма з Книги Мормона говорив: "... якщо ви маєте віру, ви сподіваєтеся на те, чого не видно, але що є істинним" (Алма 32:21).

УЛЮБЛЕНІ ВІРШІ ЗІ СВЯЩЕННИХ ПИСАНЬ

Слово Бога

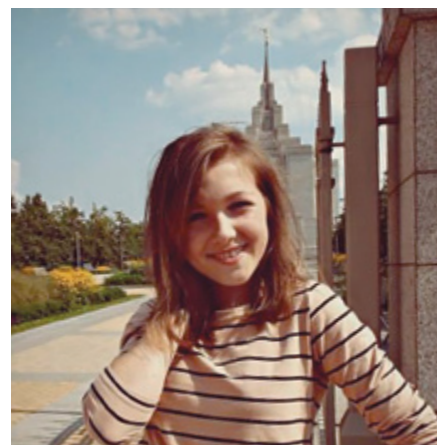
Тетяна П., Львівська Українська місія, Львівська філія

Я знаю, що коли ми прагнемо почути слова Небесного Батька, читаючи Священні Писання, до нас приходять благословення. Під час самостійного вивчення Писань я звернула увагу на вірш у Книзі Мормона (1 Нефій 15:24): “І я сказав їм, що то було слово Бога; і той, хто прислухається до слова Бога, і буде міцно триматися за нього, той ніколи не загине; і ніякі спокуси і вогненні стріли супротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення”.

Пророк Нефій закликає своїх братів і всіх нас прислухатися до слова Бога, і міцно триматися за нього,

обіцяючи, що тоді ніякі спокуси диявола не зможуть мати сили над нами. Небесний Батько хоче, щоб ми наслідували поради пророків і виконували Його заповіді, записані в Писаннях. Тільки так ми можемо здобути свої благословення і, зрештою, повернутися до Нього.

У даний час те, що вважається прийнятним у світі, і те, що прийнятно Господу, дуже відрізняється одне від одного. Слово Бога допомагає мені робити правильний вибір і протистояти спокусам Сатани. Я знаю, що він ніколи не буде мати сили наді мною, поки я прислухаюся до того, що говорить Небесний

Тетяна П.

Батько. Я також знаю, що Книга Мормона і Біблія—це слово Бога, тому що коли я вивчаю їх і живу за цими знаннями, моє життя стає більш радісним і легким. ■

НАМАГАЄМОСЯ БУТИ СХОЖИМИ НА ІСУСА

Правильний вибір

Данило М., Львівська Українська місія, Львівська філія

Мене звать Данило. Наприкінці літа цього року мені виповниться 12 років, і я вже готуюся отримати чин диякона в Аароновому священстві. Для цього я іноді відвідую клас молодих чоловіків. Там я дізнаюся про обов'язки мого майбутнього покликання. Один із обов'язків—розносити причастя. Мені дуже хочеться це робити.

А ще я зможу разом з батьками і старшою сестрою Євою поїхати до храму, щоб узяти участь в обряді хрищення за померлих. Я розумію, як це важливо для мене і для всієї нашої сім'ї.

Я люблю євангелію Ісуса Христа і намагаюся бути схожим на Нього.

У мене є захоплення—футбол. Якось наш тренер повідомив, що змагання будуть проходити в неділю. Я дуже хотів узяти участь у тій грі, але по неділях ми зазвичай ходимо до церкви. Мені було важко зробити вибір, але все-таки я вибрав Церкву. І так склалося, що той матч перенесли. Я вдячний своїй сім'ї і вчителям у Церкві за те, що вони навчили мене чинити правильно. Наслідуючи вірні принципи, ми стаємо схожими на Ісуса Христа. ■

Данило М.

Безцінний місіонерський досвід

Анастасія Друкер, Київська Українська місія, Салтівська філія (Харків)

Півтора роки тому я повернулася з місії повного дня. Я служила на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта. Рішення поїхати на місію стало одним із найважливіших у моєму житті.

На початку своєї місії я вирішила, що буду кожного дня вести щоденник. І тепер я часто гортаю сторінки своїх щоденникових записів, відновлюючи в пам'яті пережиті події і згадуючи дорогих мені людей. Гадаю, що відколи я повернулася, не було й дня, щоб я не згадала про місію.

Місія на Храмовій площі значно відрізняється від служіння в інших місцях. Сестри проводять індивідуальні і групові екскурсії, розповідаючи відвідувачам про історію Церкви і наше віровчення. У сестер є унікальна можливість навчати євангелії людей з усього світу по телефону.

Я багато чого навчилася і багато дізналася за півтора роки свого служіння. Це цінний духовний і життєвий досвід. Місія вплинула на формування мого характеру. Я навчилася терпінню, плануванню часу і ресурсів, розвинула в собі здатність ладити з самими різними людьми. У мене була прекрасна нагода дізнатися більше про культуру різних країн, оскільки сестри-місіонерки, які служать на Храмовій площі, є представницями різних країн світу.

Я навчилася розпізнавати підказки Духа і покладатися на Небесного Батька, більше дізналася про природу Божества і різні принципи євангелії, розвинула в собі звичку особистої молитви і щоденного

Сестра Друкер

вивчення Священних Писань. Я бачила багато чудес, як у своєму житті, так і в житті інших людей, які приймали євангелію, входячи у води хрищення. Я була свідком цих чудес.

Усі ці історії пов'язані із зворушливими почуттями і хвилюваннями. Але деякі з них залишили особливий слід у моєму серці. Одна

з таких історій—про молоду жінку на ім'я Апоні. Коли ми познайомилися, Апоні і її чоловік Майк були одружені вже 8 років. Він був членом Церкви, але сама Апоні за всі ці роки не наважилася приєднатися до Церкви. На той момент вона була вагітна їх першими близнюками, і деякі ускладнення під час вагітності спонукали її звернутися до Бога сильніше, ніж будь-коли раніше. Святий Дух пом'якшив її серце, і вона стала брати участь у місіонерських бесідах. Виявилось, що в неї вже було свідчення про багато принципів євангелії завдяки прикладу її чоловіка і підтримці братів і сестер у приході. Незважаючи на виверти і перешкоди, які вибудовував Сатана, Апоні була охрищена своїм люблячим чоловіком невдовзі після народження 2 здорових малюків.

Ця історія навчила мене того, що в Бога є індивідуальний план для кожного з Його дітей. Часом усе, що від нас вимагається,—це бути прикладом і виявляти любов і терпіння до тих, хто ще не став на шлях покаяння.

Найважливішим на місії для мене стало зміцнення особистого свідчення. Я ближче пізнала мого Спасителя і відчула перемену в серці через особисте істинне навернення. Я завжди буду вдячна за цей безцінний досвід. ■

Тож ідіть, і навчіть всі народи, художник Гаррі Андерсон

